

Neuropsychopharmacologia Hungarica

a Magyar Pszichofarmakológusok
Társasága tudományos folyóirata
Official Journal of the Hungarian
Association of Psychopharmacology
V. évf. 1. szám, 2003. március
Vol. V. No. 1. March 2003

Alapító főszerkesztő:

Gaszner Péter

Felelős szerkesztő:

Faludi Gábor

Rovatvezetők:

Bánki M. Csaba (esettanulmányok) Béres
Zsuzsa (folyóirat referátum) Degrell István
(eredeti közlemények) Kovács Gábor (rövid
közlemények és szerkesztőségi levelek)
Molnár Gyula (könyvreferátum)

Szerkesztőbizottság:

Thomas A. Ban, Borvendég János, Fürst
Zsuzsanna, Pavel D. Hrdina, Janka Zoltán,
Lipcsey Attila, Magyar Kálmán, Palkovits
Miklós, Perényi András, Szabadi Elemér,
Szirmai Imre, Szűcs Attila, Tringer László,
Trixler Máttyás

Felelős kiadó:

Magyar Pszichofarmakológusok Társasága

Levelezési cím (és hirdetésfelvétel):

Neuroline, 1286 Budapest, Pf. 12

Megjelenik negyedévente

A kéziratokat – három példányban – kérjük a

következő címre küldeni:

Dr. Faludi Gábor

1125 Budapest, Kútvölgyi út 4.

Tel/fax: (36-1) 355-84-98

E-mail: faludi@kut.sote.hu

Kiadja a Neuroline

Tel: 06 30 999-32-08

A kiadásért felel a Magyar

Pszichofarmakológusok Társasága elnöke

Szerkesztőség:

1021 Budapest, Húvösvölgyi út 116.

Nyomdai előkészítés:

Animula, 1281 Budapest Pf. 12

Készült: Váci Nyomda Kft.

Felelős vezető: Nagy Sándor

Előfizethető a szerkesztőségben

(1021 Budapest, Húvösvölgyi út 116.)

Számlaszám: 10400212-02104090

Előfizetési díj egy évre: 2600.- Ft

Egyes szám ára: 480.- Ft

INDEX HU | ISSN:1419-8711

A borítón Miró: Nők, madarak holdfényben

Founding chief editor:

Peter Gaszner (Budapest)

Editor in chief:

Gábor Faludi (Budapest)

Editors:

Original articles: István Degrell (Debrecen)

Case reports: Csaba M. Bánki (Nagykálló)

Short communications and letters: Gábor

Kovács (Budapest)

Books: Gyula Molnár (Budapest)

Articles-referats: Zsuzsanna Béres (Budapest)

Editorial Board:

Thomas A Ban (Toronto), János Borvendég

(Budapest), Zsuzsanna Fürst (Budapest),

Pavel D. Hrdina (Ottawa), Zoltán Janka

(Szeged), Attila Lipcsey (Budapest), Kálmán

Magyar (Budapest), Miklós Palkovits (Buda-

pest), András Perényi (Melbourne), Elemér

Szabadi (Nottingham), Imre Szirmai (Buda-

pest), Attila Szűcs (Kecskemét), László

Tringer (Budapest), Máttyás Trixler (Pécs)

Editorial address:

1021 Budapest, Húvösvölgyi út 116.

Phone: (36-1) 391-5337; Fax: (36-1) 391-5336

Manuscripts: Gábor Faludi, 1125 Budapest,

Kútvölgyi út 4. Phone/Fax: (36-1) 355-8498

Subscription: annual (5 issues) 2600 HUF

one issue 480 HUF

A PSZICHIÁTRIAI GYÓGYKEZELÉSEK SIKERESSÉGE: DIAGNÓZIS ÉS TERÁPIA

A genetikai, kémiai, biológiai vizsgálatok fejlődése a jelenleginél hatékonyabb és biztosabb módszerek bevezetését teszi majd lehetővé a pszichiátriai betegségek felismerésében és terápiájában egyaránt. Lényegében ezzel a gondolattal fejezte be Gaszner Péter a 2002, IV/3. számban közölt szerkesztőségi levelét. A levélben leírtakkal egyetértve további gondolatok jutottak eszembe.

Olyan alapvető kérdések, amelyek még a jelenre és a közeljövőre vonatkoznak, hiszen még nem állnak rendelkezésünkre biztos biológiai markerek, amelyek döntő tényezők lennének a diagnosztikában és nincsenek egyértelmű prediktív jelzőrendszerek, amelyek a terápiás stratégiát és taktikát százszázalékosan meghatároznák. Tehát egyelőre saját és mások tapasztalatára vagyunk hagyatkozva a pszichiátriai betegségek felismerésében és kezelésében. Ugyanakkor, ha megfelelő tudással rendelkezünk, tudatosan választunk a lehetőségek között, egyre sikeresebbek lehetünk a pszichiátriai betegek kezelésében, reszocializációjában, életminőségük javításában és fenntartásában. Tudnunk kell, hogy mit, mikor, miért teszünk, számolnunk kell a pozitív és esetleges negatív következményekkel és fel kell készülnünk a további lépésekre is.

A sikeres terápia alapfeltétele azonban a jó diagnózis. A diagnózis felállítása az orvos (pszichiáter) feladata döntésének minden következményének vállalásával. A diagnosztizálási folyamat egyes lépései megalapozott medicinális szemléletet követelnek, hiszen az aktuális pszichés és szervi tünetek együttes értékelésében más szakmáktól segítséget kérhetünk, de a kompetencia és a felelősség a miénk. Mindez vonatkozik a pszichés és szervi hosszmetzeti kép felmérésére is. A pszichiátriában ugyanúgy tüneti-tünetegyüttesi-betegségi szintek léteznek, mint az egyéb orvosi szakterületeken, és nekünk is a tünetekből, a különböző vizsgálatok eredményeiből kell összeraknunk a további lépcsőfokokat. Csak és kizárólag az utolsó lépcsőfok lehet a talán kényszerből, de időnként túlmisztifikáltnak tűnő valamely nozológiai(?)-diagnosztikai rendszer. Viszont csak a betegség szintig eljutva lehet aztán hosszú távon sikeres a tevékenységünk. A pszichiátriában is nélkülözhetetlen műszeres vizsgálatok a differenciáldiagnosztikában nyújtanak segítséget, a sui generis pszichiátriai megbetegedés bizonyításában sajnos nem. Hangsúlyozni kell azt is, hogy a

Advisory Board /Tanácsadó bizottság

Helmut Beckmann (Würzburg)

Jacques Bradwejn (Ottawa)

Angelos Halaris (Chicago)

Brian E. Leonard (Galway)

Juan J. Lopez-Ibor (Madrid)

Herbert Y. Meltzer (Nashville)

Stuart A. Montgomery (London)

Hans-Jürgen Möller (München)

Ahmed Okasha (Kairó)

Eugene S. Paykel (London)

Oakley Ray (Nashville)

Norman Sartorius (Genf)

pszichometriai tesztek (Hamilton, BPRS, PANSS stb.) pszichodiagnosztikára nem alkalmasak, viszont állapotkövetésre igen.

A beteg kezelésének tudatos felépítésében együtt kell működni azoknak a szakmáknak a képviselőivel, akik megfelelő pszichológiai, szociológiai ismeretekkel felvértezve, a pszichológiai és szociális környezetet felmérve részt vesznek a beteg vezetésében.

A gyógyszerválasztás viszont orvosi feladat, szintén megfelelő medicinális ismeretek birtokában. Így gondolom, nem lehet egyetérteni az ad hoc gyógyszerválasztással, a minden receptort lefedő farmakológiai intervencióval, de azzal a szemlélettel sem, amely szerint “azért adok gyógyszert,

hogyan tudjam terapizálni a beteget”. Ha az alkalmazott kezeléssel nem érjük el a kívánt eredményt, több irányba léphetünk. Mégis sokszor elfeledkezünk arról, hogy ilyenkor döntő lehet a diagnózis újraértékelése. Ma már a terápiák, köztük a pszichofarmakonok széles skálája áll rendelkezésünkre, azonban hiába minden, ha nem megfelelően élünk a lehetőségekkel.

Sokunknak, tapasztalt pszichiátereknek a fent leírtak evidensnek tűnnek. Kérdés azonban, hogy megfelelően adjuk-e át ezeket az elveket a fiataloknak, és hozzásegítjük-e őket ahhoz, hogy valódi eredményeket érjenek el a pszichiátriai betegek gyógyításában.

Kovács Gábor